

Keď Ježiš nasýtil päťtisíc ľudí, jeho učeníci ho videli chodiť po mori. Na druhý deň si však zástup, čo zostal na druhom brehu mora, všimol, že tam bola iba jedna loďka a že Ježiš nenastúpil na loď so svojimi učeníkmi, ale že sa učeníci odplavili sami. A z Tiberiady prišli iné lode k miestu, kde jedli chlieb, keď Pán vzdával vdáky.

No zástup zbadal, že tam nie je ani Ježiš ani jeho učeníci. Preto aj oni nastúpili na loďky, prišli do Kafarnauma a hľadali Ježiša. Keď ho na druhom brehu mora našli, povedali mu: „Rabbi, kedy si sem prišiel?”

Ježiš im odpovedal: „Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.

Nezháňajte sa za pomínelým pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečaťou.”

Povedali mu: „Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?” Ježiš im odpovedal: „Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal.”

Bratia a sestry,

Prvý deň pracovného týždňa nás vedie k novým výzvam. Máme pred sebou veľa možností a nezačíname pracovný týždeň s prázdnyimi rukami. Zo včerajška sme poučení o ignorancii aj v náboženskom či duchovnom živote. A s dnešným zástupom sa môžeme opýtať Pána – čo máme robiť?

Pozrime sa na to podrobnejšie: dnešný zástup bol hladný. Po chlebe a rybách, ktoré minulý deň dostal zadarmo a zázračne. Dúfame, že bol hladný aj po slovách Pána. Preto im Pán povedal, aby hľadali potrebné veci pre večný život, teda aby konali Božie skutky. A prvý z nich je viera v Pána Ježiša. Viera a dôvera. Z tejto viery môžeme vychádzať a konať skutky viery. Sme ľudia a máme konať Božie skutky, ale ako? Ako máme prekonať ľudskú prirodzenosť a nekonať ľudské skutky ale Božie.

Tak, že posväcujeme ľudskú prirodzenosť. Máme byť v posväcujúcej milosti, vyspovedaní a schopní prijať sviatosť oltárnu. Úmysel našich skutkov má byť vždy dobrý a zhodovať sa s Božou vôľou, máme ich vždy obetovať na nejaký dobrý úmysel, napr.: pred akoukoľvek prácou poviem Bohu: „Otče, idem vysávať, prijmi moju prácu, ktorú obetujem za zdravie mojej mamy, skrze Krista nášho Pána.“ Konať Božie skutky máme vždy skrze Krista, nášho Pána, lebo Otec ich prijíma cez nášho Prostredníka, a keďže svojho Syna miluje, prijíma Jeho skutky. Finta je v tom, že keď každá naša práca má byť Božím

skutkom, musí byť dokonalá. Urobíme ju čo najlepšie. Snád' nechceme dať Bohu nejaký polotovár.

Teda: Viera, Božia milosť, Božia vôľa, úmysel, príčina a cieľ skutku vždy dobrý, obeta, skrze Krista ... a sústredenie pri dokonalej práci.

Nech vás milosť Božia inšpiruje k dobrým skutkom, nech vás sprevádza pri práci a nech vás privedie do života večného! Amen